

הצעת חוק יסודות התקציב (תיקון – הוצאה אסורה), התשס"ט–2009

הווסף סעיף 3ב 1. בחוק יסודות התקציב, התשמ"ה–1985¹, אחרי סעיף 3א יבוא:
”הוצאה אסורה 3ב. (א) לא יוציא גוף הוצאה לשם ביצוע פעילות
שהיא במהותה –

- (1) שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית וodemocratic, לרבות ציון יום העצמאות או יום הקמת המדינה כיום אבל;
- (2) תמייה במאבק מזוין או במעשה טרור, של אויב או של ארגון טרור, נגד מדינת ישראל;
- (3) הסתה לגזענות, לאלימות או לטרור;
- (4) פגיעה בכבוד דגל המדינה או בכבוד סמל המדינה בדרך של ביוזו או השחתה;
- (ב) ראה שר האוצר כי גופו לא קיים הראה מהוראות סעיף זה, רשאי הוא, בהסכמה השר הממונה על סעיף התקציב לפיו מתוקצב או נתמך אותו גופו, לאחר שהועברה אליו המלצת צוות שמיןה לעניין זה מעובדי משרדיו ולאחר ששמע את הגוף, להפחית סכומים שיש להעבירם לוותו גופו מתוקציב המדינה, לרבות לפי כל דין, ובבד שסכום המופחת אינו עולה על פי עשר מההוצאה שהוצאה לביצוע הפעולות הנזכרת בסעיף קטן (א) או על מחצית הסכומים שיש להעבירם לוותו גופו כאמור, הנמוך מביניהם;
- (ג) למורות האמור בסעיף קטן (א)(1) ו– (א)(3) לא יראו הוצאה כהוצאה אסורה אם המרכיב האסור בקיומה –

¹ ח'ת התשמ"ה, עמ' 15

(1) נובע בעיקרו מהיותה מיעודת,
מפה אופיה, למגור או לקבוצה
מסויימת;

(2) מהוות שמירה על פולחן של דת;

(ד) בסעיף זה -

"גוף" – גוף מתוקצב כהגדרתו בסעיף 21,

גוף נתמך כהגדרתו בסעיף 32 ומוסד ציבור

הנתמך לפי סעיף 3א;

"הוצאה" – לרבות ויתור על הכנסה.

דברי הסבר

חוק יסודות התקציב, התשמ"ה – 1985 קובע את עקרונותיו של תקציב המדינה ואת מרחב התמורות של מנחי התקציב. מ outset, כי עקרון "הדמוקרטיה המתוגנת" יובא לידי ביטוי מעשי גם במסגרת הקביעה מהי הוצאה האסורה על גופים ממשלהים ועל גופים הזוכים למימון ממשלתי. בהתאם, יקבע החוק איסור על גופים ממשלהים או אלה שזכו למימון ממשלתי, לארגן או לממן פעילויות שיש בהן כדי לעורר את יסודות המדינה ולסתור את ערכיה הבסיסיים.

זאת, על מנת ליצור הרמונייה حقיקתית עם חוקים שונים במסגרתם הוקנו למדינה כלים להגנה על עקרונות היסוד שליה, למשל: סעיף 7א לחוק יסוד הכנסת, סעיף 1(א) לחוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם, תש"א-1951 וסעיף 3א לחוק הרשותות המקומיות (בחירות), תשכ"ה-1965). בסעיף 3ב(א)(1) מ outset, כי יאסר מימון פעילויות המהוות במהותן שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטיבית. תבנית זו מצויה בדברי חקיקה נוספים, כגון חוק יסוד: הכנסת. טעם קיומה של מדינת ישראל הוא בהיותה מדינה יהודית. אופי זה מרכזיו הוא לקיומה, ואין לאפשר לגופים אשר נתמכים כלכלית על ידי תקציב המדינה למן פעילויות או ליתן חסות במסגרתו לפעילויות שיש בהן משום שלילת קיומה של המדינה כיהודית, בין השאר, על ידי ציון יום העצמאות או יום הקמת המדינה כיום אבל. למען הסר ספק, מוצע לציין עניין אחרון זה באופן מפורש.

כך מ outset, כי יאסר מימון פעילויות המהוות במהותן שלילת קיומה של המדינה כמדינה דמוקרטיבית, בודך של שלילת העקרונות העומדים בסיס הדמוקרטיה.

בסעיף 3ב(א)(2) מ outset, כי יאסר מימון פעילויות שיש בהן משום תמיכה במאבק מזוין או במעשה טרור, של אויב או של ארגון טרור, נגד מדינת ישראל. אין להשלים עם מצב בו מדינת ישראל ממונת פעילות אשר למעשה תומכת במאבק המזוין נגדה, ויש לשול מימון במקרה בו הובעה תמיכה במעשה טרור, כהגדרתו בחוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005.

בסעיף 3ב(א)(3) מ outset, כי יאסר מימון פעילויות שיש בהן משום הסתה לגזענות, לאלימות או לטרור. תופעות אלו נוגדות את הערכים עליהם מושתתת מדינת ישראל. במשך דורות היה העם היהודי קורבן להסתה גזעית, לאלימות ולטרור, אך טبعי הוא שמדינת ישראל לא תקצת כל מימון לתומכים בתופעות

אלו.

בסעיף 3(ב)(א) מוצע, כי ייאסר מימון פעילויות שיש בהן משום פגיעה בכבוד דגל המדינה או בכבוד סמל המדינה. על מנת להסיר עמימות אפשרית, מוצע כי פגיעה תחשב כזו אם ינהגו בסמלי המדינה בדרך של ביזוי או השחתה, מתוך הבנה כי פגעה בכבוד של סמל יכול להיות באופנים שונים.

בסעיף 3(ב)(ב) מוצע, כי תיקבע סנקציה בחוק המעניקה לשר האוצר סמכות שתסייע לו לאכוף את החוק ולבצעו. זאת, בדרך של הפחתת תקציבים או תמיכות מהגוף המפער. עם זאת, על מנת שהאכיפה תבוצע באופן מודוד ומתוך שיקול דעת רחב, מוצע כי שר האוצר יקבל את הסכמתו השר הממונה על סעיף התקציב לפיו מתווך או נטמן הגוף שהוציא את ההוצאה האסורה. כך, יפתח החשש מהפעלה סלקטיבית או מוטה של הסנקציה. סייג נוסף הוא הגבלת הסכום המשמעותי די כדי להרתיע, אך לא עד כדי שהוצאה שלא כדין. בכך מוצע ליצור איזון בין להיות הסכום המשמעותי די כדי להרתיע, אך לא עד כדי חשש לפגיעה ממשית באוכלוסייה הנהנית מהמיון הממשלתי המוענק לגוף או למוסד הציבורי.

בסעיף 3(ב)(ג) מוצע לקבוע סייגים לחוק לגבי הפגיעה בערכיים המוגנים בסעיף קטן (א)(1) ו (א)(3), כך שפעילותות תמיינות, אשר תכליתן רואיה או נובעת משמרה על פולחן של דת, לא ייחשבו כפוגעות בערכיים אלו. יצוין, כי לגבי הסייג השני, קיים סייג דומה בסעיף 144ג לחוק העונשין, תשל"ז-1977, לעניין עבירה הסתה לגזונות.

הוגשה ליוער הכנסת והסגנים
והונחה על שולחן הכנסת ביום
י"ד בתמוז התשס"ט – 6.7.09